



Arrest

nr. 51 275 van 18 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN GENDEREN, die loco advocaat K. CLAERHOUT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en geboren zijn in Erbil in Noord-Irak. Uw vader zou in de jaren '70 deel hebben uitgemaakt van de KDP (Koerdische Democratische Partij) maar zou met hen in onmin zijn geraakt. Tengevolge hiervan zou u met uw familie naar Suleymania zijn verhuisd. In de jaren '80 zou uw vader door de voormalige Baath-partij benoemd zijn tot 'mustashar' (adviseur), waarbij hij de leiding had over 1.500 strijders. In 1988 zou uw vader naar aanleiding van de moord op uw broer het dorp Sose zijn binnengevallen en als vergelding zeventien peshmerga's (Koerdische strijders) hebben gedood. In 1991 zou er voor de 'mustashars' een amnestieregeling zijn geweest vanwege de Koerdische overheid en zou uw vader zijn functie officieel hebben neergelegd. Na 1991 zou uw vader in het geheim zijn activiteiten voor de Baath-

partij hebben voortgezet. U zou zijn privé-chauffeur en lijfwacht zijn geweest, zonder echter te weten dat hij nog in dienst van het Saddamregime was. Pas kort voor uw vertrek uit Irak in maart 2005 zou u vernomen hebben dat hij ná 1991 nog werkzaam was voor de Baath-partij en hij uw naam op de lijst van de Baath-partij had ingeschreven.

U zou in maart 2005 Irak zijn ontvlucht omwille van problemen met de Koerdische autoriteiten nadat aan het licht kwam dat uw vader na 1991 in Koerdistan in het geheim actief werkzaam bleef voor de Baath-partij. Toen uw vader door de Koerdische veiligheidsdienst werd opgepakt en gedood en zij ook u kwamen zoeken, zou u besloten hebben Irak te verlaten.

Dit is uw derde asielaanvraag. U diende een eerste asielaanvraag in op 29 augustus 2005, waarin het Commissariaat-generaal (CGVS) u op 19 december 2005 de vluchtelingenstatus weigerde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) heeft vervolgens het door u ingediende beroep van uw eerste asielaanvraag op 22 juni 2007 verworpen en besloot u zowel de vluchtelingenstatus als de status van subsidiaire bescherming te weigeren.

Op 13 januari 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. Op 12 februari 2010 nam de Dienst Vreemdelingenbeslissing (DVZ) een beslissing tot weigering van overwegingname van uw asielaanvraag (13 quater).

Op 10 maart 2010 diende u een derde asielaanvraag in. U verklaarde sinds uw vertrek in maart 2005 niet meer naar Irak te zijn teruggekeerd.

De elementen op basis waarvan u een derde asielaanvraag indiende zijn een nieuw document, namelijk een arrestatiebevel van het Hof van Beroep van Kirkuk (dd. 15 april 2009) gericht aan alle politiediensten met de melding dat u moet worden opgepakt. In het arrestatiebevel wordt verwezen naar artikel 432 van het Iraakse Strafwetboek en wordt melding gemaakt van uw lidmaatschap bij de Baath-partij. Bovenvermeld document zou u begin 2010 hebben ontvangen via een vriend die in Zweden woont en op bezoek ging naar Koerdistan.

Voorts verklaarde u in het kader van uw derde asielaanvraag dat u in Irak nog steeds wordt gezocht en dit omwille van tweeërlei redenen. U verklaarde te worden gezocht omdat u naast de zoon van een voormalige 'mustashar' na 1991 net als uw vader ook in het geheim in Koerdistan actief was voor de Baath-partij (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Tijdens uw interview voor het CGVS in het kader van uw derde asielaanvraag zei u dat u reeds op veertienjarige leeftijd geregistreerd was bij de Baath-partij en op school propaganda maakte voor de partij. Verder voegde u er aan toe dat u na het verdwijnen van de Baath-partij in Koerdistan in 1991 uw activiteiten voor de Baath-partij in het geheim voortzette. U verklaarde dat u deel uitmaakte van een geheime cel in Suleymania die in het geheim in Koerdische steden propaganda voerde voor de Baath-partij. Een zekere (K.B.) zou aan het hoofd hebben gestaan van de geheime cel waartoe u behoorde en u beweerde wekelijks met deze persoon te hebben vergaderd. In februari 2003, kort vóór de val van het regime in Centraal-Irak, zou u uw activiteiten voor de Baath-partij hebben stopgezet (zie gehoorverslag CGVS, p.9-12). U verklaarde niet naar Irak te kunnen terugkeren omdat u omwille van uw activiteiten en deze van uw vader bij de voormalige Baath-partij wordt gezocht.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) in het kader van uw eerste asielaanvraag (dd. 19/12/20065) uw aanvraag negatief beoordeelde omdat er ernstige twijfels bestaan aangaande de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen. Zo maakte u allerm minst aannemelijk dat uw vader ná 1991 in het geheim voor de Baath-partij bleef verder werken.

In het kader van uw derde asielaanvraag legt u bovendien verklaringen af inzake uw politiek profiel bij de Baath-partij die totaal niet overeenstemmen met hetgeen u voor het CGVS verklaarde in het kader van uw eerste asielaanvraag. Tijdens uw eerste asielaanvraag werden u verschillende vragen gesteld over uw politiek profiel. U stelde ondermeer uitdrukkelijk dat u vóór 1991 niet geregistreerd was bij de Baath-partij omdat u nog klein was (zie gehoorverslag CGVS 09.12.2005, p.10). Voorts verklaarde u uitdrukkelijk dat u zelf nooit bij het Baath-regime betrokken was (zie gehoorverslag CGVS 09.12.2005, p.13) en beweerde u, ondanks het feit dat u sympathie had voor Saddam Hussein, de Baath-partij nooit op één of andere manier te hebben gesteund (zie gehoorverslag CGVS 09.12.2005, p.18). Verder voegde u er aan toe dat u pas kort voor uw vertrek in maart 2005 vernomen heeft dat uw vader na 1991 in het geheim zijn activiteiten voor de Baath-partij had voortgezet en hij ook uw naam op de lijst van de partij had ingeschreven (zie gehoorverslag CGVS 09.12.2005, p.17 en p. 23). Voordien zou u al die tijd in het ongewisse zijn gelaten over de voortzetting van uw vaders activiteiten bij de Baath-partij.

Uw verklaringen in het kader van uw derde asielaanvraag luiden echter gans anders. U stelt ondermeer dat u sinds uw veertiende geregistreerd bent bij de Baath-partij en tijdens uw studies

propaganda maakte voor de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder voegde u eraan toe dat u ná 1991 in het geheim propaganda bleef voeren voor de Baath-partij in Koerdistan. Ook beweerde u deel te hebben uitgemaakt van een geheime cel in Suleymania die om de week vergaderingen hield met de leider van uw cel, een zekere (K.B.). U verklaarde tot de val van het regime in 2003 in het geheim voor de Baath-partij in Koerdistan te hebben gewerkt en zei dat u gedreven werd door de activiteiten van uw vader. U zei er vertrouwen in gehad te hebben dat u bij een terugkeer van de Baath-partij in Koerdistan een hogere functie zou krijgen (zie gehoorverslag CGVS, p.10-11). Uw verklaringen aangaande uw politiek profiel die u in het kader van uw derde asielaanvraag aflegde zijn in zeer ernstige mate in strijd met de inhoud van de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerdere asielprocedure (zie gehoorverslag CGVS, 9/12/2005, p.13).

Rekening houdend met bovenstaande dient te worden opgemerkt dat u door het afleggen van incoherente verklaringen aangaande uw politieke activiteiten u het voor het CGVS onmogelijk maakt de geloofwaardigheid van uw politiek profiel correct te beoordelen en aldus ook een eventuele nood aan bescherming op basis van uw politiek activisme correct in te schatten.

Na confrontatie met bovenstaande discrepanties met betrekking tot uw politiek profiel en nadat uw advocaat u vroeg naar een verklaring, haalde u aan dat u in het begin schrik had (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Bovenstaande verklaring is echter niet afdoende. Er kan immers van u worden verwacht, gelet op het belang van de beoordeling van uw asielrelaas, om van in het begin alle feiten die de oorzaak van uw problemen uitmaken, nauwkeurig, zorgvuldig en volledig naar waarheid uiteen te zetten. Bovendien blijkt uw asieldossier dat u sinds uw aankomst in België in 2005 reeds meermaals de kans kreeg om voor de diverse asielinstanties (DVZ, CGVS, RVV) geloofwaardige en volledige verklaringen aangaande uw politiek profiel af te leggen.

Voor wat betreft het door u neergelegde arrestatiebevel dat u in het kader van uw derde asielaanvraag neerlegde, dient het volgende te worden opgemerkt. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek profiel kan ook aan het door u neergelegde arrestatiebevel, waarmee u wenst aan te tonen dat u omwille van uw Baath-profiel door de huidige Iraakse overheid wordt gezocht, geen enkele bewijswaarde worden toegekend. Documenten moeten immers gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Daarenboven dient voor wat betreft uw verklaring als zou u omwille van uw voormalige Baath-lidmaatschap op basis van het wetsartikel waarnaar in het arrestatiebevel wordt verwezen levenslang zal worden opgesloten het volgende te worden opgemerkt (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat artikel 432 van het Iraakse Strafwetboek, waarnaar in het arrestatiebevel wordt verwezen, onder deel 3 (misdrijven tegen personen), hoofdstuk 2 (misdrijven betreffende individuele vrijheid en de deprivatie van deze vrijheid) sectie 3 (bedreigingen) valt en aldus geen enkele betrekking heeft op politieke misdrijven. Daarenboven is de maximumstraf die men op basis van dit wetsartikel kan krijgen zeven jaar opsluiting en dus niet, zoals u beweerde, een levenslange gevangenisstraf. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier.

Verder dient te worden opgemerkt dat u geen enkele informatie kon verschaffen over de afloop van de gerechtelijke procedure die tegen u zou lopen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het feit dat u hiernaar niet ernstig informeerde, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging.

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen omwille van het profiel van uw vader, dient voorts te worden opgemerkt dat het CGVS reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag oordeelde dat er problemen zijn met de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou uw vader tussen 1991 en 2005 in het geheim verder hebben gewerkt voor het Baath-regime van Saddam Hussein. Zo kon u bijvoorbeeld absoluut niets vertellen over de functie van uw vader na 1991, zijn concrete activiteiten, noch met wie hij in deze periode in contact stond (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12). Alsook bleef u vaag over de reden waarom uw vader uw naam, zonder uw medeweten, op de lijst van de Baath-partij zou hebben genoteerd. In dit verband dient bovendien te worden opgemerkt dat u zowel van de politieke activiteiten van uw vader ná 1991 als van de problemen die hij tengevolge zijn politiek profiel na de val van het regime in 2003 zou hebben gekend (arrestatie van uw vader door de veiligheidsdienst van Suleymania in 2005 en het feit dat hij door hen zou zijn gedood) geen enkel begin van bewijs neerlegde. In het kader van de derde asielaanvraag brengt u geen nieuwe elementen aan die een ander licht zouden kunnen werpen op deze aspecten van uw relaas.

In zoverre deze stukken als nieuwe elementen ter staving van uw derde asielaanvraag kunnen worden beschouwd, dient wat betreft de documenten die u in 2007 voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (in het kader van uw beroep ingediend tegen de beslissing van het

CGVS van 19 december 2005) neerlegde, nog te worden opgemerkt dat zij evenmin in staat zijn om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. U legde immers frauduleuze verklaringen af aangaande uw politiek profiel, waardoor aan de door u neergelegde documenten die met uw Baath-profiel verband houden geen bewijswaarde kan worden toegekend. Het betreft een lidkaart van de Baath-partij, een brief van de veiligheidsdienst van Suleymania gericht aan uw echtgenote (dd. 2 november 2005) en een document van de Onderzoeksrechtbank van Suleymania gericht aan de veiligheidsdienst van Erbil met de vraag om u te arresteren (dd.13 mei 2005). Alsook de overige door u neergelegde documenten die u voor de RVV neerlegde, namelijk twee krantenartikels waarmee u de activiteiten van uw vader vóór 1991 als 'mustashar' wenst te staven, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. De activiteiten van uw vader vóór 1991 als mustashar stonden nooit ter discussie.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Daarnaast dient te worden opgemerkt uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak (Dohuk, Erbil en Suleymania) geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsverplichting.

Hij verduidelijkte tijdens het gehoor dat hij in het begin de waarheid niet durfde te spreken, hetgeen niet tot gevolg heeft dat zijn geloofwaardigheid volledig zoek is. Zijn laatste verklaringen worden gestaafd aan de hand van een nieuw stuk, namelijk zijn Baath-lidkaart. Eveneens is een stuk voorhanden waaruit blijkt dat zijn vader lid was van de Baathpartij. De echtheid van deze documenten staat niet ter discussie zodat vaststaat dat zij beide lid waren van deze partij. Verzoeker verwijst tevens naar de neergelegde foto's. Hij stelt dat niet wordt gemotiveerd waarom geen bewijswaarde kan worden toegekend aan de betreffende documenten, nu het feit dat hij terugkomt op zijn vroegere verklaringen er niet voor zorgt dat deze hun bewijskracht geheel verliezen als de authenticiteit niet wordt betwist. De documenten vormen minstens een begin van bewijs.

Omtrent zijn onwetendheid inzake de gerechtelijke procedure tegen hem stelt verzoeker dat hij zich uit angst voor arrestatie niet heeft durven informeren.

Hij concludeert dat zijn laatste verklaringen geloofwaardig zijn en zodoende in zijn hoofde een gegronde vrees bestaat in de zin van "de Conventie van Genève".

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in

laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker, nadat zijn eerste asielaanvraag werd beëindigd bij arrest nr.303 van 22 juni 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, vervolgens heeft gewacht tot 13 januari 2010 alvorens een tweede asielaanvraag in te dienen (administratief dossier, map tweede aanvraag, stuk 4). Wanneer aan verzoeker werd gevraagd waarom hij hiermee zo lang wachtte, gaf hij aan: *“de echte reden dat ik heb gewacht voor tweede asielaanvraag was mijn situatie, dood van moeder, ik was niet zo actief, heb niet zo goed mijn asiel verzorgd, en dus een tweede asielaanvraag pas later ingediend”* (administratief dossier, stuk 3, p.5). Nog daargelaten dat verzoekers moeder reeds zou zijn overleden in 2005 (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 3, p.2) vormt dit geenszins een afdoende verklaring voor het feit dat verzoeker dermate lang heeft gewacht alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Dit getuigt geenszins van een acute nood aan internationale bescherming en doet afbreuk aan zowel de ernst als de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Verzoeker baseert zijn vrees in het kader van zijn onderhavige, derde asielaanvraag blijkens het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing in wezen op twee gronden, met name enerzijds het Baathprofiel van zijn vader, zoals uiteengezet gedurende zijn eerste asielaanvraag, en anderzijds zijn eigen activiteiten voor de Baathpartij. Ter staving van zijn derde asielaanvraag brengt hij één nieuw document bij, met name een arrestatiebevel van 15 april 2009.

Wat betreft het Baathprofiel van zijn vader en de verwijzing naar het stuk waaruit blijkt dat zijn vader lid was van de Baathpartij en de neergelegde foto's, werd tijdens verzoekers eerste asielaanvraag door de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoeker het Baathprofiel van zijn vader na 1991 in het geheel niet aannemelijk maakte en onvoldoende feiten en elementen naar voor bracht waaruit zou kunnen worden besloten tot een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging ingevolge de activiteiten van zijn vader. De documenten die hij neerlegde, meerbepaald identiteitsdocumenten, een aantal foto's en de twee kaarten van zijn vader, werden daarbij niet afdoende geacht om de gedane appreciatie te wijzigen daar deze slechts verzoekers identiteit en de functie van zijn vader als mustashar vóór 1991 aantonen (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 2). De beslissing van de commissaris-generaal inzake verzoekers asielaanvraag werd bevestigd bij arrest nr.303 van 22 juni 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In dit arrest werd tevens geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakte waarom hij de bij het toenmalige verzoekschrift gevoegde documenten, meerbepaald twee krantenartikelen, een schrijven van zijn echtgenote, een schrijven van de 'Commissie van de rechtbank van Suleimaniya' en een lidkaart, niet eerder in de procedure kon meedelen, alsmede dat van geen van deze documenten de originelen werden voorgelegd, doch dat het loutere kopieën betroffen zodat hieraan geen bewijswaarde kon worden toegekend. Verzoeker brengt in het kader van

zijn onderhavige, derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aan die een ander licht zouden kunnen werpen op de vaststellingen, gedaan tijdens zijn eerste asielprocedure.

In zijn huidige, derde asielprocedure houdt verzoeker voor ook zelf politiek actief te zijn geweest bij de Baathpartij. Zo zou hij sedert zijn veertiende zijn geregistreerd bij deze partij, sedert 1991 en tot in 2003 in Koerdistan in het geheim propaganda hebben gevoerd voor de partij en deel hebben uitgemaakt van een geheime cel van de partij in Suleimaniya die om de week vergaderingen hield. Hij zou daarbij mede zijn gedreven door de activiteiten van zijn vader voor de Baathpartij (administratief dossier, stuk 3, p.9-11). Aan het Baathprofiel dat verzoeker zich tracht aan te meten in onderhavige procedure kan echter in het geheel geen geloof worden gehecht, gelet op zijn verklaringen gedurende zijn eerste asielprocedure. In de vragenlijst gaf hij tijdens deze procedure als antwoord op de vraag of hij activiteiten voerde voor verenigingen of organisaties in zijn land van herkomst: *"nooit!"*, terwijl hij daarbij wel melding maakte van de activiteiten van zijn vader (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 9, p.6). Ook bij het CGVS ontkende hij eenduidig te zijn geregistreerd bij de partij. Hij ontkende uitdrukkelijk ooit betrokken te zijn geweest bij het Baathregime en stelde tevens het regime van Saddam nooit op één of andere manier te hebben gesteund. Voorts zou hij blijkens zijn verklaringen tijdens zijn eerste asielaanvraag tussen 1991 en 2005 niet op de hoogte geweest zijn van de activiteiten van zijn vader voor de Baathpartij (ibid., stuk 3, p.10, 13, 16-18, 23).

Dat verzoeker in het begin niet de waarheid zou hebben durven spreken kan geenszins worden aanvaard als afdoende verklaring. Van een kandidaat-vluchteling kan worden verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Er mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn lidkaart van de Baathpartij kan dienstig worden verwezen naar het reeds hoger aangehaalde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake zijn eerste asielaanvraag en waaruit blijkt dat hij niet aannemelijk maakte waarom hij deze niet eerder kon bijbrengen, alsmede dat deze kaart slechts werd bijgebracht in kopie zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend. Verzoeker beweerde bij het CGVS derhalve ten onrechte dat hij het origineel zou hebben getoond (administratief dossier, stuk 3, p.14).

Aan het ter ondersteuning van verzoekers derde asielaanvraag neergelegde arrestatiebevel kan geen bewijswaarde worden toegekend (administratief dossier, stuk 12: documenten). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker manifest incoherente verklaringen aflegt omtrent de wijze waarop hij dit document zou hebben bekomen. Hij beweerde immers gedurende zijn huidige, derde asielaanvraag dat hij nog vier zussen heeft in Irak, dat het document bij deze zussen was en dat een vriend uit Zweden dit via zijn zussen zou hebben bekomen (administratief dossier, stuk 3, p.2-3). Opnieuw zijn deze verklaringen frappant tegenstrijdig met zijn verklaringen zoals afgelegd tijdens zijn eerste asielaanvraag. Hij gaf aldaar in de vragenlijst duidelijk aan over drie broers maar geen zussen te beschikken (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 9, p.4-5). Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) maakte hij slechts melding van drie broers wanneer hem werd gevraagd naar zijn broers en zussen (ibid., stuk 7, nr.32). Bij het CGVS verklaarde hij bovendien, wanneer hem werd gevraagd of hij nog familie had in Irak, dat hij daar naast zijn vermiste broertje enkel nog zijn vrouw had (ibid., stuk 3, p.2). Voorts vermeldt dit arrestatiebevel dat verzoekers adres zou zijn gevestigd te Rahim Awa en werd dit adres door hem in het kader van zijn derde asielaanvraag tevens vermeld bij de DVZ (administratief dossier, stuk 9, nr.9). Tijdens zijn eerste asielaanvraag stelde hij echter dat zijn adres in zijn land van oorsprong lag in de wijk Azadi in Suleimaniya (administratief dossier, map eerste aanvraag, stuk 3, p.2; stuk 7, nr.9). Dit alles klemmt des te meer daar verzoeker, zo blijkt uit zijn onwetendheid ter zake, zich klaarblijkelijk niet eens de moeite heeft getroost zich te informeren over de inhoud van het door hem ter adstructie van zijn derde asielaanvraag neergelegde arrestatiebevel. Zo verklaarde hij dat dit werd uitgegeven in september 2009, dat hierop een artikel 436 vermeld staat en dat het werd uitgevaardigd door de Algemene Rechtbank in Bagdad (administratief dossier, stuk 3, p.4-7), terwijl het bevel werd uitgereikt in april 2009, op basis van artikel 432 en door de Onderzoeksrechtbank aan het Hof van Beroep te Kirkuk. Tevens bleek hij niet op de hoogte van de inhoud van het artikel dat wordt vermeld in het arrestatiebevel en de strafmaat die hij zou riskeren. Hij beweerde bij de DVZ dat hij zich moest

verantwoorden als ex-Baathist en levenslang of de doodstraf riskeerde (administratief dossier, stuk 9, nr.36). Bij het CGVS stelde hij dat hij werd vervolgd als ex-Baathist en iets minder dan de doodstraf riskeerde omdat de doodstraf niet meer bestaat (administratief dossier, stuk 3, p.3). Uit de informatie in het dossier blijkt nochtans dat het artikel zoals vermeld in het arrestatiebevel in het Iraakse Strafwetboek is opgenomen onder deel 3 (misdrijven tegen personen), hoofdstuk 2 (misdrijven betreffende individuele vrijheid en deprivatie van deze vrijheid), sectie 3 (bedreigingen) en handelt over bedreiging, een maximumstraf van één jaar gevangenis en een boete van maximum 100 dinar voorziet (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie). Het artikel heeft aldus geen uitstaans met politieke misdrijven.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

2.3. Verzoeker betoogt aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dat zijn leven in gevaar is naar aanleiding van zijn banden met de voormalige Baathpartij. Uit zijn asielrelaas en de bovenstaande uiteenzetting blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt. Uit *"het rapport van de UNHCR van het jaar 2010"* blijkt dat de situatie in Irak niet van die aard is dat hij zich veilig door de straten zou kunnen begeven, integendeel.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen aan de grondslag van zijn asielrelaas kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2. gedane vaststellingen.

Daar waar verzoeker verwijst naar een rapport van UNHCR dient te worden opgemerkt dat hij in het geheel niet preciseert om welk rapport het gaat noch waar dit rapport kan worden teruggevonden of waar de passage zoals geciteerd in het verzoekschrift zich in dit rapport bevindt. Hoe dan ook bevat de door hem geciteerde passage geen gegevens die specifiek betrekking hebben op de veiligheidssituatie in de drie Noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleimaniya. Derhalve breng hij geen elementen bij die ook maar enigszins afbreuk zouden kunnen doen aan de informatie in het dossier waaruit blijkt dat de situatie in de drie voormelde provincies in Noord-Irak niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie). Gelet op verzoekers afkomst van Noord-Irak kan de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemd artikel bijgevolg niet aan hem worden verleend.

Verzoeker toont, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS